

«Και ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων, και εν τη κοινωνία, και εν τη κλάσει του άρτου και εν ταις προσευχάς» (Πράξεις β' 42).

«Εάν όμως περιπατώ μεν εν τω φωτί καθώ ς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας»(Α' Ιωάννου α' 7).

Η ερμηνεία της λέξης κοινωνία την εποχή που γράφηκε η Καινή Διαθήκη ήταν συναναστροφή, επικοινωνία, κοινότητα, συναδελφότητα. Λέγοντας σήμερα κοινωνία εννοούμε κυρίως ένα σύνολο ανθρώπων που συμβιώνουν σε ένα τόπο ή σε μια εποχή σύμφωνα με ορισμένους νόμους ή κανόνες.

Γενικά μπορούμε να πούμε είναι ότι ο άνθρωπος έχει έμφυτη την ανάγκη να είναι κοντά με άλλους ανθρώπους, να δημιουργεί φίλους και γενικά να κοινωνικοποιείται μαζί με άλλους συνανθρώπους του. Η θεμελιώδης μορφή κοινωνίας είναι η οικογένεια.

Ο Θεός μετά που δημιούργησε τον Αδάμ είπε : **«δεν είναι καλόν ο άνθρωπος να είναι μόνος του□ θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν»** (Γένεσις,β':18,). Στη συνέχεια, αφού δημιούργησε την Εύα ευλόγησε αυτούς και τους είπε **« Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης**

»

Γένεσις,α': 28). Ειδικότερα ευλόγησε τον θεσμό του γάμου λέγοντας:

«Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού• και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν»

(Γένεσις,β': 24). Αυτή η περίπτωση με τον Αδάμ, αφορούσε τον ίδιο, αλλά γενικά και τον άνθρωπο. Οπότε ο άνθρωπος δημιουργήθηκε να μην είναι μόνος του, αλλά να είναι μαζί με τον συνάνθρωπο, να πολλαπλασιάζεται μέσω του θεοσύστατου θεσμού του γάμου και να ευημερεί ζώντας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Δυστυχώς οι πρωτόπλαστοι παράκουσαν την εντολή του Θεού με αποτέλεσμα να μπει μέσα τους η αμαρτία και να χαλάσει η ωραία επικοινωνία που είχαν και μεταξύ τους και κυρίως με τον Θεό. Από τις πρώτες γενιές που ακολούθησαν βλέπουμε να κυριαρχούν ο φθόνος, η πονηριά, το μίσος, οι φόνοι και γενικά όλα αυτά που χαρακτηρίζονται από τον Λόγο του Θεού σαν 'έργα της σαρκός' και που εκτρέπουν από την σωστή πορεία τον κάθε άνθρωπο ατομικά, μετά την οικογένεια που θα δημιουργήσει και στη συνέχεια την κοινωνία στην οποία ανήκει.

Ο Θεός βέβαια με την αγάπη του, το έλεος αλλά και την παιδεία Του, προσπαθούσε πάντα να επαναφέρει τους ανθρώπους στη σωστή πορεία. Αυτή η σωστή πορεία που γενικά μπορούμε να πούμε είναι το θέλημα του Θεού στη ζωή του ανθρώπου, επιγραμματικά φαίνεται στα λόγια των αγγέλων όταν γεννήθηκε ο Υιός του Θεού, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός **«Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία»** (Λουκάς β' 14). Ο άνθρωπος λοιπόν που θα δοξάσει τον Θεό, δεχόμενος τη θυσία του Υιού Του, Ιησού Χριστού και ζώντας στη συνέχεια σύμφωνα με το θέλημά Του, θα έχει την ειρήνη και την επιδοκιμασία του Θεού.

Συνεπώς 'η κοινωνία μετ' αλλήλων', στην εκκλησιαστική ζωή, αφορά τους αναγεννημένους χριστιανούς που αποδέχονται και πιστεύουν ακριβώς αυτό που λέει το Ευαγγέλιο. Αυτό συμβαίνει επειδή όλοι έχουν τον ίδιο πατέρα, τον Πατέρα Θεό, όπως μας τον σύστησε ο ίδιος ο Κύριος ο Ιησούς Χριστός και όλοι είναι αδέρφια εν Χριστώ γιατί : **«Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός, ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν»**

.(Ιωάννης, α':12-13). Όσοι δηλαδή δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους, ο Πατέρας Θεός τους έδωσε την εξουσία να ονομαστούν παιδιά του Θεού. Όταν ο άνθρωπος έχει γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα, θα αγαπήσει αυτό που του λέει ο Κύριος, δηλαδή τις εντολές Του. Μια από αυτές τις εντολές που είπε ο Ιησούς στους μαθητές του είναι :

«Εντολήν καινήν σας δίδω, να αγαπάτε αλλήλους· καθώ ς εγώ σας ηγάπησα, και σεις να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους»

(Ιωάννης, ιγ':34,35). Εφόσον αγαπάμε αλλήλους, εύκολα μπορούμε να έχουμε κοινωνία μαζί τους, να υποφέρουμε και συγχωρούμε αδυναμίες και λάθη τους και τότε η παρουσία του Θεού θα είναι πάντοτε μαζί μας. Ο απόστολος Πέτρος, ήταν πάντοτε με τους άλλους αποστόλους και τους μαθητές, μιας και ήταν όλοι τους αδέρφια εν Χριστώ. Ο ίδιος μας συστήνει στην πρώτη επιστολή του:

«Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας, επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά

αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώ ντος και μένοντος εις τον αιώ να»
(Α' Πέτρου α' : 22,23).

Επίσης όταν απόστολος Πέτρος απολογήθηκε για το θαύμα της θεραπείας σε έναν χωλό άνθρωπο που έκανε μαζί με τον Ιωάννη, για να εξηγήσει στους παρευρισκομένους ότι ήταν θαύμα του Θεού, λέει η Γραφή ότι **«πλησθεις Αγίου Πνεύματος»** (Πράξεις, δ' :8), δηλαδή τον «γέμισε» ο Θεός με Άγιο Πνεύμα για να μιλήσει. Η πλήρωση με Άγιο Πνεύμα είναι απαραίτητη έτσι ώστε ο πιστός να έχει τον καρπό Του, για να μιλάει όπως πρέπει, να αγάπα, να συγχωρεί και γενικά για να έχει οικοδομητική συμμετοχή 'στην κοινωνία μετ' αλλήλων'.

Ο Ιωάννης, στην πρώτη επιστολή του μας γράφει δια Αγίου Πνεύματος : **«..εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς· διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών ν είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού....εάν όμως περιπατώ μεν εν τω φωτί καθώ ς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας»**

(Α' Ιωάννου, α' :3,7). Η διαφορά της χριστιανικής κοινωνίας από άλλες κοινωνίες είναι ότι δεν αποτελείται μόνο από ένα σύνολο ανθρώπων αλλά είναι και κοινωνία μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό. Συμπληρώνοντας ο Απόστολος Παύλος εύχεται:

«Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εϊη μετά πάντων υμών ν· αμήν»

(Β' Κορινθίους ιγ' :14). Συνεπώς η κοινωνία με την Αγία Τριάδα πρέπει να χαρακτηρίζει την χριστιανική κοινωνία.

Τώρα τι σημαίνει να περπατούμε εν τω φωτί (στο φως); Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε : **«...εγώ είμαι το φως του κόσμου, όστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής»**

(Ιωάννης, η' :12). Άρα περπατώ στο φως σημαίνει να ακολουθώ και να έχω πάντοτε τον Ιησού μέσα μου. Όμως πώς μπορώ να έχω τον Ιησού συνέχεια μέσα μου; Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, διαβάζουμε τα λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού :

«Εάν τις με αγαπά τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί και εν αυτό θέλομεν κατοικήσει»

(Ιωάννης, ιδ' :23). Δηλαδή, εκτελώντας τις εντολές του Κυρίου θα μένω στο φως, στον Χριστό και εφόσον θα παραμένω στο φως θα έχω κοινωνία με τους αδερφούς μου. Αυτό θα συμβεί επειδή ο Θεός είναι Αγάπη και θα μου δώσει αγάπη προς τους αδερφούς μου ώστε να θέλω να έχω κοινωνία μαζί τους και η παρουσία του Θεού θα είναι στη παρέα μας, εάν βέβαια βαδίζουμε σύμφωνα με το θέλημά Του. Αντίθετα, εάν εγώ δεν προσεύχομαι, εάν δεν μελετώ το Λόγο του Θεού και δεν πληρούμαι Πνεύματος Αγίου, είναι δύσκολο να έχω αγάπη προς τους αδερφούς μου, οπότε δεν θα επιθυμώ να είμαι με τους αδερφούς, είτε στις

συναθροίσεις της εκκλησίας είτε σε συναναστροφές. Από μένα εξαρτάται, κατά κύριο λόγο, εκτός αν συντρέχουν καταστάσεις ανεξάρτητες από τη θέλησή μου, όπως προβλήματα υγείας, μεγάλων αποστάσεων κ.α., να έχω κοινωνία με τους αδερφούς μου.

Βέβαια ο κάθε χριστιανός, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, πρέπει να αγαπά και να προσεύχεται και για τους εχθρούς του, η παρέα όμως με τους κοσμικούς ανθρώπους είναι επικίνδυνη για τον χριστιανό, επειδή αυτοί φρονούν 'τα της σαρκός', δηλαδή πράγματα του κόσμου που δεν είναι ευάρεστα στο Θεό. Ο Λόγος του Θεού λέει : **«Μη πλανάσθε· Φθείρουσι τα καλά ήθη αι κακαί συναναστροφαί»**

(Α' Κορινθίους, ιε' :33).

Φυσικά στο χώρο της εργασίας, ή στο σχολείο κλπ θα είμαστε μαζί με τους συμμαθητές και τους συναδέλφους μας, αλλά πρέπει να προσέχει ο χριστιανός στις συζητήσεις του , να μην λέει και κάνει τα ίδια πράγματα με τους άλλους, όπως π.χ .να βωμολοχεί, να καταλαλεί, να λέει ψέματα κ.α.

Έτσι σε μας συστήνει ο Λόγος του Θεού, να έχουμε κοινωνία μετ' αλλήλων, που μαζί με τη διδασκαλία των αποστόλων, τη Θεία Κοινωνία και τις προσευχές αποτελούν τις τέσσερις πνευματικές βάσεις της αναγεννημένης εκκλησίας (Πράξεις β' 42).

Τέλος στην επιστολή προς Εβραίους ι' 24,25 διαβάζουμε: **«και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, μη αφίνοντες το να συνερχώ μεθα ομού, καθώ ς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν.»**

Αν πιστεύουμε ότι πλησιάζει η ημέρα του Κυρίου, θα φροντίσουμε να αυξήσουμε την 'κοινωνία μετ' αλλήλων' επειδή αυτό το θέλει ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός. Αμήν!